

RADNA SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, 19.12.2022 roku

MARZENA WODZIŃSKA

Pan
Jacek Bogusławski
Członek Zarządu Województwa
Wielkopolskiego
Al. Niepodległości 34
61-714 Poznań

Interpelacja w sprawie zmiany interpretacji art. 48 a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach

Zmiana przepisów ustawy o odpadach w roku 2018 nałożyła na posiadaczy odpadów kolejny obowiązek, jakim jest wniesienie zabezpieczenia roszczeń. Zgodnie z art. 48a ustawy o odpadach posiadacz odpadów jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego:

- 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, którą wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta (z wyjątkiem gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami);
- 2) powstania obowiązku posiadacza odpadów (wynikającego z art. 47 ust. 5), któremu cofnięto zezwolenie, który wówczas ma obowiązek usunąć odpady i negatywne skutki w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu ustawy o szkodach w środowisku, w ramach prowadzonej działalności objętej tym zezwoleniem, na własny koszt, w terminie wskazanym w decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Ustawodawca wskazał, że możliwe są cztery formy zabezpieczenia roszczeń: depozyt, gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub polisa ubezpieczeniowa. W przypadku dochowania wymagań określonych w ustawie nie ma podstaw prawnych do odrzucenia przez organ tych form zabezpieczenia. Wszelkie okoliczności nie uwzględnione w treści dyspozycji ww. przepisu nie mogą stanowić podstawy do braku akceptacji ustanowionej formy zabezpieczenia.

Praktyka pokazuje, że przedsiębiorcy w przypadku niewielkiej wysokości zabezpieczenia roszczeń zazwyczaj wybierają formę depozytu. W przypadku jednak sytuacji gdzie zabezpieczenie jest wyliczone na poziomie kilku milionów złotych, wielu posiadaczy odpadów decyduje się na polisę ubezpieczeniową, jako jedną z form dopuszczonych przez prawo. Organy wydające zezwolenia, odrzucają tę formę zabezpieczenia, powołując się na fakt braku spełnienia przesłanek o których mowa w art.48a ust.5 ustawy o odpadach. Przedsiębiorcy chcąc funkcjonować na rynku i utrzymać płynność finansową decydowali się na gwarancję bankową. Proszę jednak zwrócić uwagę na fakt, że gwarancja bankowa to zobowiązanie finansowe, które obniża zdolność kredytową potencjalnego pożyczkobiorcy, ogranicza możliwości inwestowania i bycia przez to konkurencyjnym na rynku branżowym. Szczególnie dotyczy to spółek komunalnych, które mają bardzo ograniczone możliwości świadczenia usług komercyjnych. Ustawodawca już dostrzegł trudności prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów

w związku z obowiązkiem wniesienia i utrzymania zabezpieczenia roszczeń; bo zaburza to uczciwą konkurencję i narusza interes konsumentów. Dlatego dnia 22 września 2022 do Sejmu wpłynął Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych, zakładający obniżenie wysokości zabezpieczenia.

W związku z powyższym proszę o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytanie:

1. Jaka jest podstawa prawna odmowy uznania przez organ zabezpieczenia roszczeń w formie polisy ubezpieczeniowej, skoro ustawodawca dał możliwość wyboru również tej formy? (Pragnę zaznaczyć, że w trakcie postępowań administracyjnych organ wzywał do zmiany formy zabezpieczenia roszczeń na podstawie art. 50 kpa.)
2. Dlaczego, zdaniem organu, polisa ubezpieczeniowa nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 48 a ust.5 ustawy o odpadach?

Z poważaniem